

Mansunglingar / U21

Unglingarnir hjá H71 venja til dagligt saman við monnunum. Endamálið skal síggjast sum partur av heildarmeningini av tí einstaka hondbóltsleikaranum. Leikararnir skulu uppliva og læra felagskap, samarbeiði, ábyrgdarkenslu og skapanarevni, samstundist sum teir fáa móguleika at mennast tekniskt, taktiskt og kropsliga.

Fleiri av ungu leikarunum mynda longu 1. lið hjá H71, og einstakir eru longu stuðulsleikarar á besta liðnum. Flestu av hinum unglingleikarunum leika við 2. lið, ið hevur vunnið allar dystirnar higartil í kappingini.

Í sjálvari unglinga / U21 kappingini gongur eisini væl. Teir hava spælt tríggjar dystir, vunnið tveir og spælt ein javnan.

Upplæring :

Ferðin í hondbóltspælinum er økt nógv seinastu árin, og tykist tað sum verjuparturin er taparin í lýtuni. Tað verður lagt nógv orka í at venja álopsavtalar (system) og kontraálop, ímeðan verjuparturin ikki eru so høgt raðfestur hjá teimum flestu. Hetta síggja vit aftur í dystum, har tað verða skotin yvir 60 mál pr. dyst.

Sum venjarar hava vit lagt til merkis, at flestu yngru leikararnir kring landið, ikki duga nógv væl hendan partin av spælinum, men eru ógvuliga hugagóðir í álospartnum.

Her hava vit gjørt av, at gera rættiliga nógv burturúr at læra teir, hvussu neyðugt tað er at duga bæði.

Ein annar neyðugur partur av spælinum er styrki. Her eru vit í Føroyum eftirbátar í mun til onnur lond. Vit byrjaðu venjingarárið í mai við at styrkivenja. Hetta varð gjørt í HB-húsinum. Teir allarflestu unglingarnir luttóku regluliga í hesi venjing og sigast má at tað hevur muna heilt nógv. Síðani kappingin byrjaði, er hesin parturin tó minkaður, men ætlanin er at venja styrkivenjing regluliga, eisini meðan kappingin gongur. Í hesum sambandi hevur felagið keypt útgerð sum nú stendur í Hoyvíks-høllini.

Ungu leikarnir hjá H71 eru evnaríkir og ágrýtnir at venja. Teir leika 2 dystir um vikuna í lýtuni (unglingar – 1. lið – ella 2. lið) + tað at vit venja fyra ferðir, so teir hava bert ein frí dag.

Teir skulu læra at vera disiplineraðir í venjing og í dystum, men tað er avgerandi neyðugt at teir eisini sleppa at “ spæla sær “ av og á. Hetta loyva vit teimum í unglinga dystunum, tó altíð við einari vissari ábyrgd. Her kunnu teir royna ymiskt ið teir venja

til dagligt, men sum teir kanska ikki enn kunnu royna á 1. liðið. Hetta ger at menningin av teimum ger nøkur løp í løtuni og vinningin av tí koma vit so vónandi at síggja í kappingini og komandi árinum – livst so spyrst !!!

Um H71 skal koma heilt upp á tindarnar í føroyskum hondbólta, er neyðugt at skapa ein “vinnarakultur” í felagnum. Hetta verður ikki gjørt eftir einari nátt, men er harafturímóti ein gongd sum tekur langa tíð. Her má hvør einstakur altíð gera tað besta, bæði í venjing og í dysti. Tað er eisini umráðandi at venjarar og leikarar eru felags um málini sum sett verða. Stuttligari er at vinna enn at enda í mið-ella tyngra endanum hvørt ár.

Ungdómslandsliðini:

Fyri at fáa ungar leikarar áhaldandi at velja hondbólt og venja miðvíst í hesari ítróttargrein, er neyðugt at HSF fer undir at fáa gongd á undómslandsliðini. Tað er ikki gott nokk sum nú er. Allir “ambitiøsir” leikarar vilja sjálvandi nakað meira enn bert at leika í okkara lítla dunnuhyli. Hetta skal verða tann ekstra gularótin sum fær teir bestu at geva seg enn meira. Í Hoyvíkshøllini (og hjá øðrum feløgum) ganga ílætun fleiri landsliðsevnir, sum høvdu haft gott av tílkum avbjóðingum.

Við ítróttarkvøðu

Kári Nielsen / Birgir Hansen venjarar